

Uagtet den opstillede Betingelse for en forøget Belægning af Anstalterne, den forbedrede Ventilation, ikke var opfyldt, saa man sig dog nødsaget til at stride til en Forøgelse af Belægningen i alle 3 Anstalter. Det var Kjøbenhavns Magistrat, som i Juli 1884 gav Stødet hertil. Da nemlig ogsaa St. Hans Hospital paa dette Tidspunkt truedes af Oversfyldning, saa Magistraten sig ikke længere i Stand til at yde Statsanstalterne den Hjælp, de hidtil havde faaet derved, at ikke saa sindsfhyge fra Provinsierne vare tyede til Kjøbenhavn, vare optagne paa Kommunehospital og herfra indstillede til Statsanstalterne, men, hvis deres Tilstand var saaledes, at det var uforvarsomt at hjemsende dem i den lange Ventetid, foreløbig vare sendte til St. Hans Hospital. Da dette nu blev nødt til at nægte at modtage sindsfhyge, der vare Kjøbenhavn uvedkommende, bleve Bønsøgelighederne for Statsanstalterne ved at skaffe Plads til alle dem, der søgte Optagelse, jo endnu større, end de hidtil havde været, og man saa derfor ingen anden Udvej end, i Overensstemmelse med en Henstilling fra Kjøbenhavns Magistrat til Justitsministeriet, at forlange af Statsanstalterne, at de skulde modtage et større Antal Patienter, end der var bestemt i Reglementerne. De mulige Ulemper herved, mente man, vare for intet at regne i Sammenligning med de daværende uheldige Forhold for de sindsfhyge og deres Familier rundt om i Landet. Denne Forøgelse af Belægningen, der for Anstalterne ved Aarhus og Bordingborg blev sat til mindst 15 pCt. af det ved Reglementet bestemte Antal og for Viborganstalten til indtil 10 pCt., blev saa gennemført fra 1ste April 1885, for Viborganstaltens Vedkommende dog kun med 25 Patienter, medens der i Forvejen var 315. For Sindsfhygeanstalten ved Aarhus blev Patientantallet sat til 470, for Anstalten ved Bordingborg til 460. Den sidste, der allerede i nogle Aar havde haft en Belægning af 430 Patienter, naaede allerede 6te Juni s. A. den fulde Belægning, Aarhusanstalten først i 1886. I 1886 viste det sig endvidere muligt at forøge Belægningen af Bordingborganstalten til 470, men alligevel endte Aaret med en Ekspeditionsliste paa 42, medens Aarhusanstalten havde 110 paa sin. I 1887 og 88 kom jo de 68 Pladser til, som Aarhusanstalten fik ved sine Nybygninger.

Følgerne af den stedfunde Overbelægning undlod ikke at vise sig. Foruden at medføre forskellige administrative Bønsøgeligheder satte den ogsaa sit Spor i Anstaltens Sundhedstilstand. Paa Aarhusanstalten optraadte der i 1886 et paafaldende stort Antal Tilfælde af Rosen, hvoraf 2 dødelige, samt forholdsvis mange og til Dels alvorlige Tilfælde af Lungebetændelse; i 1887 optraadte i Foraaret en meget udbredt Polerineepidemi. Anstalten ved Bordingborg begyndte først i 1887 at lide under Overbelægningen, navnlig hos Kvinderne, der hjemsogetes af en Epidemier af Diarrhoe, ligesom der optraadte mange Dødsfald af Lungebetændelse og Lungevindsot samt enkelte Tilfælde af Størbiug; i 1888 optraadte to, ganske vist milde, Epidemier, først en af Difteritis og derpaa en af Rosen, til hvilken heller ingen anden Grund end Overbelægningen kunde findes, og som bevirkede, at Optagelsen af ny Patienter foreløbig standsedes, og at man saa ikke bovede at gaa ud over den befalede Belægning af 460 Patienter.

I 1888 indtraadte den saa længelsfuldt ventede Begivenhed, Aabningen af den ny Anstalt ved Middelfart. Allerede den 14de Juli begyndte denne, til Indvælselse af Personalet, at optage et mindre Antal Patienter, deriblandt en Del fra Graabrødrehospitalet i Odense, hvis Daareafdeling forud var bestemt til Nedlæggelse, saa snart Middelfartanstalten var færdig. Den 3die November blev Anstalten officielt erklæret for aabnet, og samme Dag udstedtes et Fællesregulativ for Statens Sindsfhygeanstalter. Med Hensyn til den fremtidige Fordeling af Patienterne mellem de forskellige Anstalter bestemte dette Regulativ, at Middelfartanstalten nærmest skulde forbeholdes helbredelige og uhelbredelige Patienter fra Fyns Stift samt fra Ribe Stift med Undtagelse af Skodborg-Bandsfuld og Hjerm-Ginding Herreder under Ringløbing Amt, medens Aarhusanstalten navnlig skulde modtage Patienter fra den øvrige Del af Nørrejylland, og Anstalten ved Bordingborg fortrinsvis sindsfhyge fra Sjællands Stift, med Undtagelse af Kjøbenhavn, og Holland-Taksters Stift; i Tilfælde af Blodsmangel paa den ene Anstalt, skulde de syge kunne forlanges optagne i de andre. For Viborganstaltens Vedkommende forblev Indlæggelsesforholdene i det væsentlige usforandrede, uagtet Overlægen i 1885 og 1888 havde andraget om, at Anstalten samtidigt med Aabningen af Middelfartanstalten maatte ophøre at være Evaluationsanstalt for Helbredelsesanstalterne, og at man samtidigt vilde opheve de strenge Bestemmelser om de Patienters Sindsstilstand, som maa optages i den, hvorved den væsentligt vilde blive en Anstalt for kronisk sindsfhyge af 3die Forplejningsklasse fra Vest- og Midtjylland. Den væsentligste Forandring, der for Viborganstaltens Vedkommende skete ved Fællesregulativet, var den, at det fremtidigt blev muligt